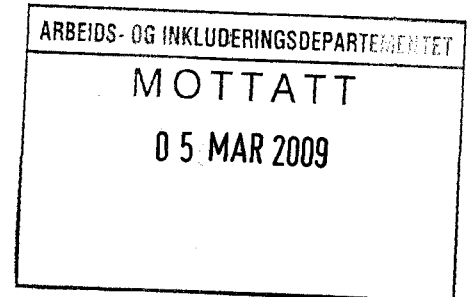

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Arbeidsmarkedsavdelingen
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Deres ref: 200900122-/MOM Vår ref: 09/260-6/VEM

Oslo, 2.3.2009

MERKNADER TIL ENDRINGSFORSLAG I NY UTLENDINGSLOV OG ENKELTE ANDRE LOVER

Utlendingsdirektoratet (UDI) viser til høringsbrev fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet (AID) datert 19.1.2009, med forslag til endringer i lov av 15.5.2008 nr.35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) og enkelte andre lover.

MERKNADER TIL ENDRINGSFORSLAG I NY UTLENDINGSLOV

PUNKT 2: ØKT ANSVAR FOR ARBEIDSGIVERNE – MULIGHET TIL Å SETTE ARBEIDSTAKER I ARBEID FØR OPPHOLDSTILLATELSE ER GITT

§ 23 nytt fjerde ledd – forskriftshjemmel angående "tidlig arbeidsstart"

Departementet har foreslått en forskriftshjemmel som åpner for bestemmelser om "tidlig arbeidsstart".

Forslaget må ses i sammenheng med AIDs forslag til ny utlendingsforskrift § 6-8 om tidlig arbeidsstart, jf departementets høringsbrev om ny utlendingsforskrift kapittel 3 datert 30.1.2009. I forslaget til ny utlendingsforskrift § 6-8 tredje ledd får arbeidsgiverne ansvaret for at arbeidstakerne faktisk fyller vilkårene for tillatelsen. UDI foreslår at kompetansen til å forskriftsfeste et slikt pålegg, blir uttrykkelig fastsatt i ny utlendingslov § 23 nytt fjerde ledd.

UDI foreslår at ny utlendingslov § 23 nytt fjerde ledd, får følgende ordlyd (vårt forslag til endring er uthevet i kursiv):

"Kongen kan fastsette i forskrift at en arbeidsgiver kan få adgang til å la en arbeidstaker arbeide mens søknaden om oppholdstillatelse er under behandling (ordning med tidlig arbeidsstart), herunder sette vilkår for at en arbeidsgiver kan omfattes av

ordningen med tidlig arbeidsstart, gi nærmere bestemmelser om gjennomføring av ordningen, og pålegge arbeidsgiveren plikter tilknyttet ordningen.”

UDI forutsetter at nåværende fjerde ledd i ny utlendingslov § 23, om gruppearbeidstillatelser, blir videreført i nytt femte ledd. Videre forutsetter vi at nåværende femte ledd i ny utlendingslov § 23 blir nytt sjette ledd.

Ny § 27a – sanksjoner overfor arbeidsgiver ved misbruk av ordning med tidlig arbeidsstart

UDI støtter forslaget som gir adgang til å forskriftsregulere sanksjoner overfor arbeidsgivere som misbruker ordningen med tidlig arbeidsstart.

PUNKT 3: SJØMENN PÅ UTENLANDSKE SKIP

Endring i § 23 første ledd bokstav c – unntak fra kravet om arbeidsmarkedsfaglig vurdering

Departementet foreslår et nytt tredje punktum i ny utlendingslov § 23 første ledd bokstav c, om unntak for kravet om arbeidsmarkedsfaglig vurdering, både individuelt og ved kvoteordning. Unntaket gjelder "sjøfolk" som arbeider om bord på utenlandsk registrert skip. Departementet viser til at disse arbeidsforholdene vil være knyttet til det utenlandskregistrerte skipet, og at det derfor ikke er grunn til å prøve disse arbeidsforholdene opp mot det norske arbeidsmarkedet.

UDI mener at ordet "sjøfolk" ikke fremstår som et "godt" begrep hvis det er ment å dekke alt mannskap på skipet. Direktoratet stiller spørsmål om det er meningen at bestemmelsen skal dekke alle utlendinger som arbeider om bord på skipet eller om den kun gjelder sjømenn med sjømannspass. Om bestemmelsen er ment å dekke alt mannskap om bord, foreslår direktoratet at ordet "sjøfolk" byttes ut med ordet "mannskap". Om bestemmelsen kun skal gjelde innehavere av sjømannspass, anbefaler direktoratet å bruke betegnelsen "sjømenn" fremfor "sjøfolk".

For øvrig støtter UDI departementets forslag.

PUNKT 4: POLITIETS VEDTAKSKOMPETANSE

Endring i § 65 annet ledd første punktum – delegasjonshjemmel angående saker om fornyelse av midlertidig oppholdstillatelse, og beslutninger om utlendingspass og reisebevis

Departementet foreslår å fastsette en delegasjonshjemmel i ny utlendingslov § 65 annet ledd, som åpner for å også delegere til politiet kompetanse til å "avgjøre" (innvilge og avslå) søknad om fornyelse av midlertidig oppholdstillatelse. Denne delegasjonsadgangen kommer i tillegg til det som allerede fremgår av samme bestemmelse, om avgjørelse av søknader om midlertidig og permanent oppholdstillatelse.

Forslaget innebærer at delegasjonshjemmelen i ny utlendingslov § 65 annet ledd omfatter alle de vedtakstyper som departementet foreslår kan legges til politiet i henhold

ny utlendingsforskrift §§ 13-1 til 13-3, jf departementets høringsbrev om ny utlendingsforskrift datert 16.2.2009.

UDI bemerker at departementet har brukt to typer formulering i ny utlendingslov § 65 for å angi hva delegasjonskompetansen skal omfatte. Når kompetansen skal omfatte både innvilgelse og avslag på søknader, brukes både "avgjøre" og "innvilge og avslå". UDI anbefaler at departementet sikrer konsekvent ordbruk i loven (og forskriften), at de velger å kun bruke ett av disse alternativene, og da fortrinnsvis "innvilge og avslå" slik at lovteksten blir mest mulig klar.

For øvrig støtter UDI departementets forslag.

§ 65 annet ledd nytt annet punktum – delegasjonshjemmel angående søknader om utlendingspass og reisebevis

Departementet foreslår å fastsette en delegasjonshjemmel i ny utlendingslov § 65 annet ledd, om delegasjon av vedtaksmyndighet til politiet i saker om utlendingspass og reisebevis. Forslaget omfatter kompetanse til både å avslå og innvilge søknad om førstegangs og fornyelse av *utlendingspass*.

Forslaget om delegasjonskompetanse knyttet til førstegangs søknad og fornyelse av søknad om *reisebevis*, omfatter kompetanse til å innvilge, men ikke til å avslå søknadene. Grunnen til denne begrensningen er ikke omtalt i høringsbrevet.

UDI mener det vil være en fordel at delegasjonshjemmelen tar høyde for en tilstrekkelig fleksibel oppgavefordeling innenfor utlendingsforvaltningen. Ny utlendingslov § 65 annet ledd annet punktum bør derfor åpne for at politiet kan få delegert kompetanse til å avslå søknader om reisebevis. Vurderingsgrunnlaget for om det kan være aktuelt å avslå søknad om reisebevis og søknad om utlendingspass, er omtrent de samme. Sett hen til dette kan ikke UDI se at det er noen god grunn til at delegasjonshjemmelen ikke også skal omfatte kompetanse til å *avslå* førstegangs søknader og søknader om fornyelser av reisebevis.

UDI anbefaler at delegasjonshjemmelen i ny utlendingslov § 65 annet ledd annet punktum også omfatter kompetanse til å *avslå* førstegangs søknad og søknad om fornyelse av reisebevis, og at setningen endres til (vårt forslag til endring er uthevet i kursiv):

"Kongen kan også *fastsette* at politiet skal kunne innvilge og avslå førstegangs søknader og søknader om fornyelse av utlendingspass, samt innvilge og *avslå* førstegangs søknader og søknader om fornyelse av reisebevis."

PUNKT 5: FAMILIEINNVANDRING

§ 44 første ledd nytt annet punktum – vilkår knyttet til familiegjenforening med barn

Forslaget innebærer at det settes vilkår om at søkeren "ikke er gift... med barnets andre forelder", og at barnets forelder "ikke... skal bo sammen...".

UDI støtter departementets forslag.

Vilkåret om at foreldrene "ikke... skal bo sammen" fremgår ikke av ordlyden i gjeldende utlendingsforskrift § 23 første ledd bokstav i. Der stilles det vilkår om at søkeren "ikke har... samboer på tidspunktet for innreise i riket". Endringsforslaget gjør det klart at det avgjørende for om søkeren kan få oppholdstillatelse ved familiegjenforening med norske barn, er søkerens hensikt med oppholdet i riket *etter* innreise. Videre innebærer endringen enn presisering om at vilkåret gjelder samboerforhold med *den andre forelderen*. UDI mener denne presiseringen er viktig. Den gjør det klart hva som er formålet med denne tillatelsestypen og hvordan bestemmelsen skal tolkes.

Vilkåret om at foreldrene "ikke er gift" ser direktoratet på som en viktig og god presisering. I gjeldende utlendingsforskrift § 23 første ledd bokstav i, er vilkåret at søkeren "ikke har ektefelle... på tidspunktet for innreise". I en del saker er søkeren gift med den andre forelderen ved innreise i riket, men søker tillatelse med norsk barn etter samlivsbrudd. Det har vært en del tolkningstvil i disse sakene. I slike tilfeller har UDI tolket bestemmelsen ut i fra dens formål, og ved at tillatelse kan gis i de tilfeller foreldrene ikke lenger er gift med hverandre på vedtakstidspunktet. Endringen innebærer at innvilgelse av denne type tillatelser ved slike forhold ikke lenger vil være i konflikt med ordlyden i bestemmelsen.

Videre legger direktoratet til grunn at formuleringen "ikke er gift" innebærer at foreldrene må være formelt skilt, og ikke kun formelt separert. I motsatt fall vil søkeren i en tid være forhindret fra å gjenforenes med barnet, siden det ikke vil være aktuelt med en gjenforening med den andre forelderen.

Vi viser til departementets høringsbrev datert 17.10.2008 om endringer i reglene om underholdskrav. Departementet foreslår en generell unntaksbestemmelse for underholdskravet hvor referanseperson er under 18 år, og at underholdskravet skal heves blant annet ved familiegjenforening mellom ektefeller. Direktoratet ser at disse endringene kan styrke en forelders motivasjon for å gjennomføre "proforma-skilsmisse/proforma-samlivsbrudd" og søke familiegjenforening med sitt norske barn under 18 år, for å omgå underholdskrav. Dette er en risiko som direktoratet må være oppmerksom på når og om de ovennevnte endringene i utlendingsloven og -forskriften blir iverksatt.

§ 60 fjerde ledd nytt annet punktum – presisering av begrensninger for tillatelser til familiemedlemmer

Departementet foreslår en presisering i ny utlendingslov § 60 fjerde ledd nytt annet punktum, om at begrensninger i referansepersonens oppholdstillatelse gitt etter ny utlendingslov § 23, ikke skal gjelde for familiemedlem som får oppholdstillatelse etter lovens kapittel 6 om familieinnvandring.

UDI støtter forslaget.

PUNKT 6: HØRING AV BARN

§ 81 nytt tredje til femte ledd – bestemmelser om tilrettelegging for høring av barn
UDI mener at selve grunnprinsippet om barns uttalerett bør fremgå uttrykkelig av ny utlendingslov § 81, med en ordlyd som er i samsvar barnekonvensjonens. I lovens § 81 er ikke denne retten fremhevet som en særskilt rett. UDI mener at lovens ordlyd bør

være klarere på at barns uttalerett har en rettslig forankring som står selvstendig i forhold til voksnes uttalerett. At departementet nå foreslår bestemmelser i nytt tredje til femte ledd i lovens § 81, som er ment å presisere det nærmere innholdet av barns selvstendige uttalerett, er et ytterligere argument for å presisere grunnprinsippet om barns uttalerett. En slik presisering skaper en mer naturlig overgang til de etterfølgende bestemmelsene.

UDI mener også at ny utlendingslov § 81 må gjøre det klart at barnets uttalerett gjelder alle sakstyper etter utlendingsloven. Slik første ledd i dag er utformet, omfattes ikke saker om familieinnvandring/familieetablering, saker om visum, saker om reisedokumenter, fornyelsessaker etter gjeldende utlendingsforskrift § 37 og bosettingssaker.

I høringsbrevet, under punkt 6 tredje avsnitt, står det at det ikke er grunn til å tro at det i praksis vil forekomme ofte at en forelder motsetter seg at det foretas en samtale med barnet. Departementet mener likevel at det er grunn til å sikre lovhjemmel for å gjennomføre samtaler med barnet uten foreldrenes samtykke, se fjerde avsnitt. UDI støtter beslutningen om en slik lovhjemmel fullt ut, fordi problemstillingen er aktuell. Direktoratet viser i denne sammenheng til vårt brev datert 4.1.2008 til departementet med praksisredegjørelse i saker om kjønnslemlestelse, og med redegjørelse for hvilke problemstillinger som er aktuelle i slike saker.

For øvrig viser vi til vår utredning om høring av barn, om barnekonvensjonen artikkel 12 og dens betydning på utlendingsfeltet. Utredningen ble sendt til departementet som ledd i vår bistand til deres arbeid med ny utlendingsforskrift. Direktoratet mener at flere aspekter i denne utredningen ikke er kommet godt nok frem i forslaget fra departementet.

Til nytt tredje ledd:

Departementet foreslår en lovhjemmel som gir utlendingsmyndighetene adgang til å gjennomføre samtale/intervju med barn som utlendings-saken gjelder eller som barnet ellers berøres av, uten foreldrenes samtykke eller tilstedeværelse.

UDI er enig i behovet for en slik lovhjemmel. Direktoratet mener imidlertid at øvrige deler av forslaget ikke avspeiler i tilstrekkelig grad det rettslige innholdet i barnekonvensjonen artikkel 12.

Direktoratet mener at ordlyden ikke ivaretar barnets rett til å bli *informert* om forhold som er nødvendige for å kunne ta *informerte valg* om det vil uttale seg, om hva og på hvilken måte, og om barnet ønsker at foreldrene skal være tilstede når dette skjer eller ikke. UDI mener formuleringen " Dersom barnet ønsker det..." ikke stadfester denne informasjonsretten.

Videre mener UDI at det er tvilsomt om det er i samsvar med barnekonvensjonen å sette *vilkår* for barnets uttalerett, ved å begrense den til tilfeller hvor det er "nødvendig for å ivareta barnets beste". Barnekonvensjonen gir barn status som selvstendige rettighetsholdere, hvilket tilsier en ubetinget rettighet. I en høyesterettsdom, gjengitt i Rt-2004-811, konkluderer førstevoterende med at barn har rett til å bli hørt, men at retten må ses i lys av hensynet til barnets beste. Dommen er sterkt kritisert av barnerettsforskere og i juridisk litteratur som mener at begrensningen svekker barnets

uttalerett og at den er i strid med barnekonvensjonen artikkel 12. På bakgrunn av barnekonvensjonens klare ordlyd mener UDI at det må være opp til barnet selv om det vil uttale seg om forhold som vedrører barnet, og ikke til utlendingsmyndighetene. I denne sammenheng er det viktig å se hen til at uttaleretten gjelder for "barn som er i stand til å danne seg egne synspunkter", jf barnekonvensjonen artikkel 12 nr 1. Hvis barnet har en alder og modenhet som tilsier at det er i stand til å danne sine egne synspunkter, og barnet settes i stand til å ta informerte valg om hva det vil uttale seg om, så er det vanskelig å tenke seg praktiske eksempler på at det ikke er til barnets beste å få uttale seg.

For øvrig bemerker direktoratet at originalteksten i barnekonvensjonen artikkel 12 bruker ordet "affecting" ("vedrører") både i artikkelens nr. 1 og nr. 2, og ikke kun i nr. 1 slik som i den norske oversettelsen. "Vedrører" er ikke et strengt krav. Det er nok at forholdet har en aller annen virkning for barnet. Det er viktig at dette synliggjøres i ny utlendingslov § 81. Uttaleretten kan derfor ikke knyttes kun til avgjørelser i form av enkeltvedtak, slik ordlyden i lovens § 81 første ledd skulle kunne tilsa. Barnet har således også uttalerett om prosessuelle beslutninger som har betydning for barnet.

UDI mener at lov om barnevernstjenester § 6-3 første ledd uttrykker elementene i barnekonvensjonen artikkel 12 på en god måte. Med inspirasjon fra denne bestemmelsen, anbefaler UDI at ny utlendingslov § 81 tredje ledd får følgende ordlyd:

"Barn som er fylt 7 år, og yngre barn som er i stand til å danne seg egne synspunkter, skal informeres og gis anledning til å uttale seg før det tas avgjørelser i alle saker etter utlendingsloven som berører dem. Barnets mening skal tillegges vekt i samsvar med barnets alder og modenhet. Dersom barnet ønsker det skal barnet få uttale seg selv om foreldrene ikke samtykker til dette. Tilsvarende skal barnet få anledning til å uttale seg uten at foreldrene tillates å være tilstede."

Til fjerde ledd:

Direktoratet er helt enig departementets forslag i nytt fjerde ledd, om oppnevning av setteverge til barnet med mindre barnet har annen fullmektig.

Til femte ledd:

Direktoratet støtter departementets forslag i nytt femte ledd om at beslutning som nevnt i tredje ledd, ikke kan påklages.

Øvrige merknader:

UDI mener det vil være en bedre lovteknisk løsning at dagens annet ledd, som hjemler nærmere forskriftsbestemmelser om barnets rett til å bli hørt, kommer som siste ledd i ny utlendingslov § 81. Dette innebærer for øvrig at departementets forslag til nytt tredje, fjerde og femte ledd rykker ett hakk "oppover" i paragrafen.

PUNKT 7: DEPARTEMENTETS ADGANG TIL Å INSTRUERE I SAK OM OVERFØRINGSFLYKTNINGER

Endring i § 35 annet ledd – instruksjonsrett angående søknader om innreisetillatelse

Departementet foreslår en presisering i ny utlendingslov § 35 annet ledd som skal synliggjøre at departementet kan instruere om både å innvilge og å nekte innreisetillatelse i enkeltsaker om overføringsflyktninger.

UDI støtter endringsforslaget.

PUNKT 8: UNNTAK FRA KRAVET OM OPPHOLDSTILLATELSE

Endring i § 5 annet ledd første punktum – henvisning til § 55 om krav om oppholdstillatelse

Departementet foreslår en henvisning til ny utlendingslov § 55 i lovens § 5 annet ledd. Formålet er å synliggjøre sammenhengen mellom hovedregelen om kravet til oppholdstillatelse for å kunne oppholde seg eller arbeide i riket og unntak fra denne.

UDI mener forslaget er formålstjenlig, og støtte dette.

PUNKT 9: PRESISERING AV HJEMMEL FOR Å FASTSETTE BEGRENSNINGER I OPPHOLDSTILLATELSEN NÅR DET ER TVIL OM UTLENDINGENS IDENTITET

Endring i § 38 femte ledd – presisering av hjemmel for å fastsette begrensninger i tillatelse

Departementet foreslår at ny utlendingslov § 38 femte ledd skal hjemle en adgang til å knytte ytterligere former for begrensninger til oppholdstillatelse enn at tillatelsen ikke skal danne grunnlag for permanent oppholdstillatelse. Forslaget omfatter begrensninger i form av at tillatelsen gis uten mulighet for fornyelse, uten mulighet for familiegjenforening, uten mulighet for familieetablering, og at tillatelsen kan gis med kortere varighet enn ett år. Departementet viser til at disse begrensningene fremkommer eksplisitt av gjeldende utledningsforskrift § 21 syvende ledd, unntatt den siste, og at endringen følger av et "fra det mer til det mindre" - resonnement.

UDI har ikke innvendinger mot forslaget.

For ordens skyld ønsker direktoratet å bemerke at vi ikke deler oppfatningen av at en begrensning av mulighet for fornyelse er et mindre inngrep enn en begrensning av mulighet for permanent oppholdstillatelse.

PUNKT 10: PRESISERING AV BESTEMMELSEN OM BORTFALL AV PERMANENT OPPHOLDSTILLATELSE

Endring i § 62 femte ledd – presisering knyttet til forståelsen av "sammenhengende opphold utenfor riket"

Departementet foreslår et nytt annet punktum i ny utlendingslov § 62 femte ledd, ved å innta første punktum i gjeldende utledningsforskrift § 49 annet ledd i loven. Endringen

skal synliggjøre at ett eller flere opphold av kortere varighet i Norge ikke er tilstrekkelig for å hindre bortfall av oppholdstillatelse etter bestemmelsens første ledd.

Ordlyden i forslaget avviker noe fra ordlyden i utlendingsforskriften § 49 annet ledd første punktum. UDI mener at ordlyden i gjeldende forskriftsbestemmelse er bedre enn forslaget, siden "opphold av en kortere varighet" etter vår oppfatning er noe mer informativt enn "opphold av en viss varighet".

For øvrig viser vi til våre merknader til departementets høring om endring av utlendingsforskriften § 49 om bortfall av bosettingstillatelse, se brev fra departementet datert 8.7.2008 og vårt svarbrev datert 8.10.2008. Til denne høringen foreslår direktoratet at annet punktum i gjeldende utlendingsforskrift § 49 annet ledd, blir opprettholdt, og at det inntas et nytt tredje og fjerde punktum som åpner for en rimelighetsvurdering basert på "sterke menneskelige hensyn". UDI mener at forslaget til nytt tredje og fjerde punktum med fordel kan inntas som nytt tredje og fjerde punktum i ny utlendingslov § 62 femte ledd. Direktoratet mener dette gir bedre sammenheng i lovbestemmelsen, hvis departementet først velger å innta én presisering om hva som anses som et "sammenhengende opphold utenfor riket".

Endring i § 62 sjette ledd – forskriftshjemmel for bestemmelser om bortfall av permanent oppholdstillatelse

Departementet foreslår at forskriftshjemmelen i ny utlendingslov § 62 femte ledd siste punktum strykes.

UDI er enig i at forskriftshjemmelen i lovens § 62 femte ledd kan strykes.

Imidlertid mener direktoratet at dagens forskriftshjemmel i ny utlendingslov § 62 sjette ledd er tilstrekkelig for behovet. Direktoratet mener det ikke er tvil om at ordlyden i denne rettslig sett dekker departementets forslag. UDI foreslår at ordlyden i gjeldende utlendingslov § 62 sjette ledd opprettholdes uten endringer.

PUNKT 11: PRESISERING AV ADGANGEN TIL Å UTVISE PÅ GRUNN AV URIKTIGE OG VILLEDENDE OPPLYSNINGER

Endring i § 66 første ledd bokstav a – synliggjøring av utvisningsgrunn

Departementet foreslår en presisering i ny utlendingslov § 66 bokstav a, om at en utlending uten oppholdstillatelse kan utvises ved brudd på ny utlendingslov § 108 første ledd bokstav c.

UDI støtter forslaget.

Direktoratet viser til vårt brev datert 5.2.08 til AID med spørsmål om straffebestemmelsene i gjeldende utlendingslov § 47 kan være hjemmelsgrunnlag for utvisning etter lovens § 29 første ledd bokstav a, og til brev fra departementet datert 1.4.08 med instruks om dette. Utvisningsbestemmelsene og straffebestemmelsen i gjeldende utlendingslov § 29 og § 47, fremkommer av ny utlendingslov §§ 66 og 108.

AIDs instruks innebærer at ordlyden i gjeldende utlendingslov § 29 første ledd bokstav a ikke skal tolkes innskrenkende når det gjelder gjerningsinnholdet i lovens § 47 første

ledd bokstav b – der en utlending har avgitt vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger i forbindelse med en sak etter loven. Departementet viser blant annet til at det i slike tilfeller "ikke er unaturlig at utlendingsforvaltningen kan reagere med utvisning, forutsatt at øvrige vilkår for utvisning er oppfylt." I samme instruks fremgår det at lovens § 29 første ledd bokstav a ikke skal tolkes dit hen at de øvrige straffebestemmelsene i lovens § 47 vil kunne gi grunnlag for utvisning i medhold av lovens § 29 første ledd bokstav a første alternativ.

Departementets forslag følger således opp ovennevnte instruks og klargjør at gjerningsinnholdet i ny utlendingslov § 108 første ledd bokstav c, er forhold som kan føre til utvisning etter lovens § 66 første ledd bokstav a.

Ordlyden i forslaget synliggjør at skyldgraden i overtredelsen må kvalifisere til forsettelig eller grovt uaktsomt, i tillegg til at selve gjerningsinnholdet må anses om "grovt" eller at overtredelsen er foretatt "gjentatte ganger". Dette er viktig å få frem fordi de opplysningene utlendingen ikke har vært sannferdig om, kan variere i alt fra bagatellmessige opplysninger til avgjørende for saksopplysningen.

MERKNADER TIL ENDRINGER I ENKELTE ANDRE LOVER

PUNKT 12: ENDRING I FOLKETRYGDLOVEN § 1-7

UDI har ingen merknader til departementets forslag.

PUNKT 13: ENDRING I STRAFFEPROSESSLOVEN § 67 ANNET LEDD BOKSTAV D

UDI har ingen merknader til departementets forslag.

PUNKT 14: ENDRING I EØS-ARBEIDSTAKERLOVEN

UDI har ingen merknader til departementets forslag.

PUNKT 15: ENDRING I SIS-LOVEN

UDI har ingen merknader til departementets forslag.

PUNKT 16: ENDRING I PASSLOVEN § 1 TREDJE LEDD

Departementet foreslår å endre passloven § 1 tredje ledd slik at den henviser til ny utlendingslov av 2008. UDI støtter dette forslaget.

For øvrig viser UDI til vårt brev til departementet datert 24.11.2008 med merknader til høring om endringer i passloven. Under punkt 3 i brevet, viser UDI til at passloven § 1 tredje ledd omfatter utlendingspass, men ikke reisebevis. I samme punkt foreslår UDI at passloven § 1 tredje ledd endres til også å omfatte reisebevis.

PUNKT 17: ENDRING I RETTSHJELPLOVEN §§ 11 OG 16

UDI har ingen merknader til departementets forslag.

Med hilsen

Ida Børresen
direktør

Gry Aalde
avdelingsdirektør